

her just er Tale om de smaa i Samfundet og ikke om de store.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg er enig med den højtærede Minister i, at vi skulde varetage de umyndiges Interesser, og det vil jeg fuldstændig være med til, saa godt som jeg kan, men jeg mener ikke, at deraf følger, at vi skulle sørge for, at de umyndige saa en højere Rente af deres Penge end den virkelig bestaaende Rente. Det mener jeg ikke vi have nogen som helst Forpligtelse til. Vi have Forpligtelse til at sørge for, at de umyndige saa den Rente af deres Penge, som er den almindelige. Jeg kan derfor ikke se, at der begaas nogen Uretfærdighed ved den Foranstaltning, jeg omtaler; tværtimod, man handler retfærdigt mod de smaa i Samfundet saa vel som mod den store almindelige Befolkning i det hele, som skal laane.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg har ikke rigtigt kunnet forstaa det ærede Medlems sidste Udtalelser, thi mig forekommer det, at dersom man sætter Renten ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., for der er nogen Nødvendighed derfor, saa begaar man just en Uretfærdighed mod de umyndige.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs § 113.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 321—22).

Sagen sattes under Forhandling.

Sold: Det vil bemærkes, at det første Stykke i dette Lovforslag er ganske i Overensstemmelse med Straffelovens § 113, og Begyndelsen af næste Stykke er ligeledes taget ud af bemeldte Straffelov, idet der

deri handles om forsættelige Forvanskninger og Køb af en andens Stemme. Det ny, der foreligger her, og som er foreslaaet, er at sætte Straf for at true en Vælger med at paaføre ham økonomisk Tab og derved bringe ham til at stemme paa en vis Maade eller undlade at stemme, hvorunder særlig er nævnt Trussel om Afstedigelse eller Fortrængelse fra hans Stilling eller om at volde ham Afbræk i Handel, Næring eller Arbejdsfortjeneste. Det vil ses, at der ikke findes nogen Bestemmelse om Handlinger, som gaa ud paa, efter at en Vælger har afgivet sin Stemme eller har undladt at stemme, at paaføre ham Tab, disse Tilfælde søger det foreliggende Lovforslag ikke at ramme.

I Almindelighed skal jeg nu tillade mig at bemærke, at det jo nok er stemmende med den ideale Betragtning af den almindelige Valgret, at enhver Mand skal møde ved Valgurnen med en fast og selvstændig Overbevisning, og naar han har vundet en saadan, ogsaa være i Stand til at gøre den gældende, saa at han stemmer i Overensstemmelse med denne Overbevisning. Denne ideale Opfattelse vil jo nok under de virkelige Forhold lide en Del Afbræk, thi det er bekendt, hvorledes Overbevisningen hos mange Vælgere tilvejebringes gennem Valgagitationen, og denne søger som bekendt ikke altid sit Grundlag i den rene Sandhed. Det er heller ikke nogen grundig Overbevisning, man altid søger at bringe til Beje, tværtimod det er gennem Udviklingen af store Videnskaber, at Resultatet søges naaet. — Hvad nu det angaar frit og uafhængigt af andre at kunne afgive sin Stemme, lader det sig ikke nægte, at gennem hele Samfundet er og maa der selvfølgelig være en hel Del Afhængighed. Jeg tror ikke ret vel, at det kan tænkes anderledes, og jeg tror endog, saa, at det ligger i den almindelige Valgrets Natur, at mangfoldige Indflydelser maa gøre sig gældende. Hvis man altsaa tror at kunne skabe en Lov, der forhindrer, at en Vælger kommer i Afhængighed af nogen anden, naar han stemmer, saa tror jeg, det maa anses for en umulig Opgave. Jeg antager, at man ikke kan komme stort videre i den Henseende end til at stole paa, at der til enhver Tid maa være den rette og sande Humanitetsfølelse til Stede i Samfundet, saaledes at de, der have Indflydelse paa andres økonomiske Skæbne og Stilling, maa undlade at bruge den Magt, de have. Jeg tror altsaa ikke, at man kan komme synderlig videre, end at man maa stole paa den sande Humanitetsfølelse hos dem, der have Indflydelse paa andre. For saa vidt man imidlertid ikke mener at kunne nøjes med dette, vil selv-